Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

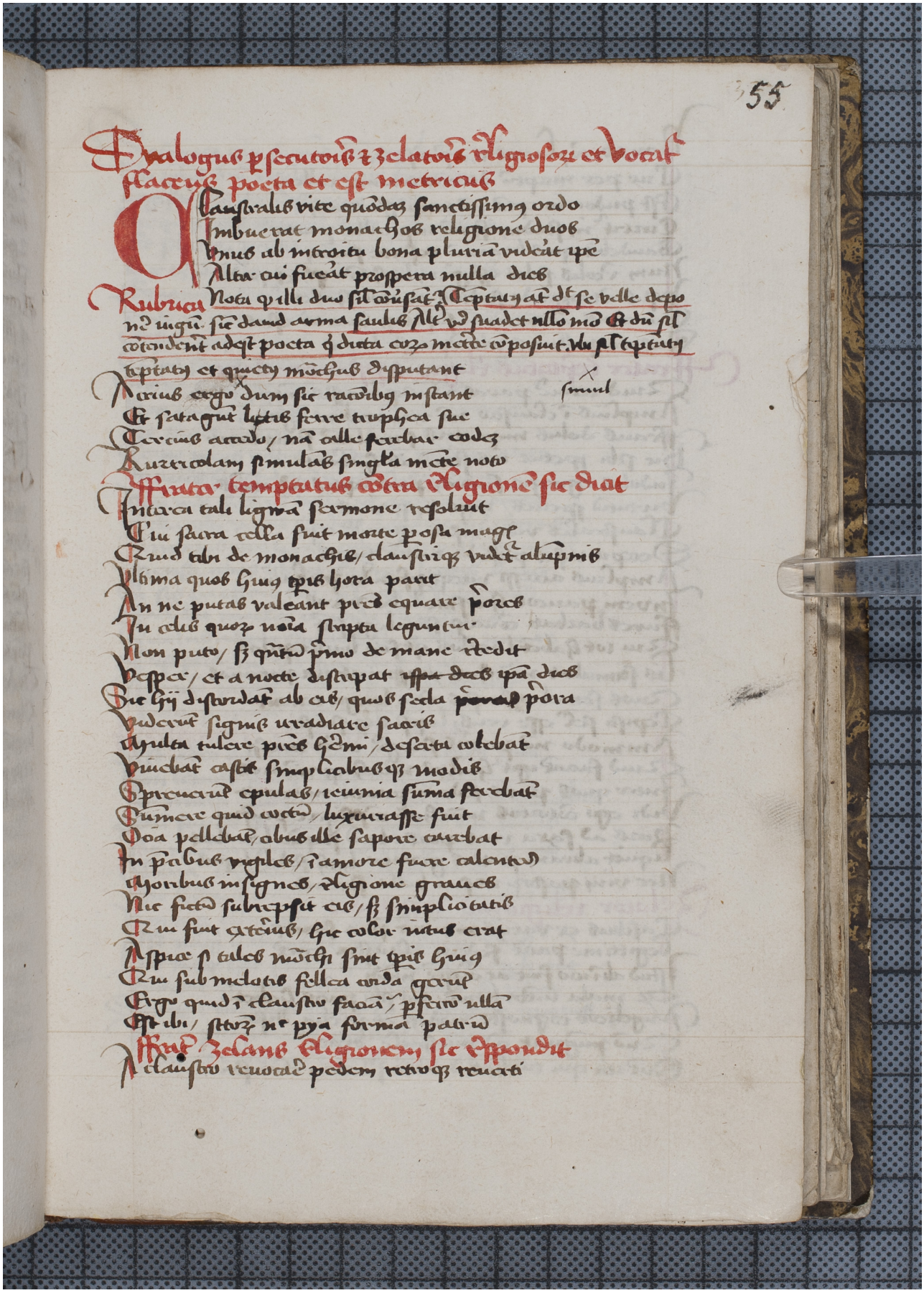

55

Dialogus p̄secutoris & zelatoris religiosoꝝ et vocat
Flaccus poeta et est metricus

Quamvis alis vite quodā sanctissimꝰ ordo
Imbuerat monachos religione duos
Unus ab introitu bona pluria videāt ipe
Alter cui fuerat prospera nulla dies
Rubrica Nota q̄ille duo sit cōiūcti. Septuus at dr se velle depo
nē ingrē. sic dand arma saulus. Ille vō suadet nullo mō et dū sil
ocionē adq̄t poeta q̄ dicta cuiꝰ metre cōposuit. Ille ait septuus
septuus et quercꝰ mōchus disputant
Nocius ergo dum sic rabidus instant
Et sataguit lytis seuve trupha sue
Cercūs accedo, nā alle sarbar. codex
Luxtrolam simulas singla mēte now
Ostinata temptatus cētra religionē sic dicit
Intrat tali ligwa sermone resolut
Cui sacra cella fuit morte posta magl
Quid tibi de monachis, clausticq̄ videt alupnis
Ultima quos huic tpis hora parit
An ne putas valeant pīcē equare poreb
Tu cibꝰ quoꝝ nocia simpla legunt
Non puto, si q̄ndo primo de mane recedit
Vespere, et a nocte disrupat ipa dies
Hic hij disturdat ab eis, quib sedia ponat pora
Viderut signis uradiare sacris
Ignibꝰ tulcare pīcē hemi, desatu ulebat
Fluctibat casis simplicibusq̄ modis
Preuerat epulas, ieiunia suma ferebat
Pumice quid victu, luxuriasse fuit
Poa pellebat, abus illic sapone curbat
In pabus reglcb, amore fuere calentꝰ
Agonibus insignes, religione grauis
Nec fictꝰ subrepsit eis, si simplicibꝰ
Cum sint exēnib, hic color unus erat
Aspice si tales nūchi sint tpis huic
Cui sub melotis fellea corda gerut
Ergo quid? clausura sacra, pfectio nulla
Est ibi, sttoꝝ nō pria forma patrū
Huic zelans religionem sic respondit
Clausura reuocat pedem retroq̄ reuerti